

Received	Reviewed	Published	Doi Number
27.01.2020	06.03.2020	15.03.2020	10.29228/ijlet.41493

Identifying Punctuation Errors and Typos of Primary School Students in Turkish Courses

Dilek ÜNVEREN¹

ABSTRACT

The aim of this study is to identify punctuation errors and typos of primary school students. Thus, it was thought that teachers would gain awareness and make the lessons more effective by considering what the students might have difficulty in writing. 30 students (11 female, 19 male) in 4th grade at Toros Primary School in Manavgat, Antalya, participated in the study which was conducted by using document analysis which is one of the qualitative research methods. The collected data were subjected to descriptive analysis. According to the results of the study, the students were found to be inadequate to use colon; significant shortcomings were found regarding the use of commas and apostrophes; it has been identified that some of the students have difficulty in using dash and 50% of the participants have difficulty in using exclamation mark. In addition, since the students had difficulty in using full stop, it was found that they lacked in the use of capital letters after full stop and in the spelling of the compound words that needs to be written adjacent. However, it was seen that the students were generally good at using question mark and had sufficient knowledge about how to use interrogative particle and conjunctive 'ki'. In addition, some students made mistakes since they tend to spell as they pronounce (wrongly) and they transfer their local dialects to written language. As a result, it was concluded that the mistakes in language use in the social environment and family may cause some problems in terms of child's correct use of language and readiness level before coming to school.

Key Words: Turkish courses, punctuation errors, typos, primary school students.

İlkokul Öğrencilerinin Türkçe Dersinde Yaptıkları Yazılı Dil Kullanımına Yönelik Hataların Tespit Edilmesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı ilkökul öğrencilerinin Türkçe dersinde yaptıkları yazılı dil kullanımına yönelik hataları tespit etmektir. Böylelikle, öğreticilerin farkındalık kazanacağı ve öğrencilerin neleri yazarken zorlanabileceklerini göz önünde bulundurarak dersleri daha etkin hale getirebilecekleri düşünülmüştür. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılarak gerçekleştirilen çalışmaya Antalya-Manavgat'ta Toros İlkokulu'nda 4. sınıfta öğrenim görmekte olan 30 öğrenci (11'i kız, 19'u erkek) katılmıştır. Toplanan veriler betimsel analize tabi tutulmuştur. Araştırmanın sonuçlarına göre öğrencilerin iki noktanın kullanımı konusunda oldukça yetersiz oldukları; virgül ve kesme işaretinin kullanımı ile ilgili önemli eksiklerinin olduğu; katılımcıların 9'u uzun çizgiyi kullanmada, katılımcıların 13'ünün ise ünlem işaretini kullanmada zorluk çektiği görülmektedir. Ayrıca öğrenciler nokta işaretinin kullanımında zorluk çektikleri için noktadan sonra büyük harf kullanımında ve bitişik yazılması gereken birleşik kelimelerin yazımında eksikliklerinin olduğu görülmüştür. Bununla birlikte, öğrencilerin, soru işaretinin kullanımı konusunda genellikle iyi oldukları, soru edatı ve bağlaç olan 'ki'nin de ayrı yazılması gerektiği konusunda yeterli bilgiye sahip oldukları görülmüştür. Ayrıca, konuştuğu gibi yazma; harfi eksik, fazla ya da yanlış yazma ve yöresel söyleyiş özelliklerini yazı diline aktarma gibi hatalar da tespit edilmiştir. Sonuç olarak, toplumsal çevre ve aile içindeki dil yanlışlarının, çocuğun okula gelmeden önceki hazırbulunuşluğu ve dili doğru kullanması açısından bazı sıkıntılar doğurabildiği sonucuna da ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkçe dersi, yazım kuralları, noktalama işaretleri, ilkökul öğrencileri.

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, dilekkanadze@sdu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3415-9274

Giriş

Dil, insanlar arasındaki en etkili iletişim aracıdır. İnsanlar, birbiriyle aynı dili konuşarak iletişim kurmakta, duygu ve düşüncelerini karşı tarafa aktarırken sözcükler ya da işaretler kullanmaktadırlar (Yavuzer, 2012). İletişim aracı olan dil; seslerin bir araya gelerek heceleri, hecelerin bir araya gelerek sözcükleri, sözcüklerin de cümleleri oluşturmasıyla meydana gelir. Türkçe; ses, kelime ve dil yapısı yönüyle çeşitli zenginliklere sahip olan, sözcüklerin eklerle çekimlendiği ve türetildiği sondan eklemeli bir dildir (Güneş, 2016). Türkçede ses, kelime ve cümle yapılarının oluşmasıyla birlikte bazı kurallar ortaya çıkmıştır. Bunlar cümlede yazım ve noktalama ile ilgili kurallardır.

Yazım kuralları, bir dildeki sözcüklerin yazılış biçimlerini belirleyen kurallardır. Noktalama işaretleri ise duygu ve düşünceleri daha açık ifade etmek, cümlenin yapısını ve duraklama noktalarını belirlemek, okumayı ve anlamayı kolaylaştırmak, sözün ton gibi özelliklerini belirtmek üzere kullanılır (TDK, 2019). Yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin doğru kullanılmasına dikkat etmek gerekir, çünkü bu hataların yapılması halinde, verilmek istenen ileti ya da dönüt yanlış anlaşılmalara sebep olabilir. Bu bağlamda, ilkokuldan üniversiteye kadar öğrencilere yazım ve noktalama konusundaki gerekli bilgiler doğru öğretilmelidir. Ancak öğrencilerin, çoğu zaman günlük hayatta, sınavlarda veya ders ortamında bu kurallara fazla dikkat etmedikleri gözlemlenmektedir. Bu yanlışlar çoğu zaman yazım ve noktalama konusundaki bilgi eksikliklerinden kaynaklanabilmektedir. Öğretmenin bu duruma zamanında müdahalesi ve dönütü sayesinde, öğrenciler hatalarının çabuk farkına varabilirler. Nitekim çocukların yaşı ve dil kurallarını yeni öğrendikleri göz önünde bulundurulduğunda dışarıdan bir denetleme mekanizmasının gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Sadece yazım kuralları ve noktalama işaretlerinden kaynaklanan eksiklikler yazım yanlışlarına sebep olmaz. Özellikle ilkokul birinci kademedeki öğrencilerde boğumlanma bozukluğundan kaynaklanan dil yanlışları da meydana gelmektedir. Boğumlanma bozukluğu, konuşma organlarının (dil, dudak, damak, dişler vb.) seslerin üretimi için uygun pozisyonu alamamasından kaynaklanmaktadır. Buna bağlı olarak konuşma sesleri olağandan farklı bir biçimde üretilmektedir (Ünsal, 2017). Bu durumdan dolayı bazı ilkokul öğrencileri harf ya da sözcükleri yine yanlış okumakta ve yazabilmektedir. Dil kullanımında yanlışlıklara sebep olabilecek başka bir durum da disgrafidir. Disgrafi, genellikle okunaklılık ve yazma hızının yavaşlığı konusunda yaşanan sorunlarla kendini göstermektedir. Disgrafili çocuklar harf boyutlarını doğru ve uygun yazamazlar, harf aralarındaki boşlukları ayarlayamazlar, kelimeleri yanlış ve eksik yazarlar (Yıldız, 2013). Bunun sonucunda da öğrencinin eksik-fazla harf kullanması, harflerin yerini değiştirmesi ya da farklı bir harf kullanması sonucunda yazım yanlışları ortaya çıkmaktadır.

Çeşitli nedenlerden ötürü ilkokul döneminde öğrencilerin sıklıkla yaptığı yazılı dil kullanımı yönünde hataları vardır. Bu yanlışların başında ise şunlar gelmektedir: Harfleri yanlış yazma, harfleri karıştırma, noktalama işaretlerini unutma, harf atlama/ekleme yapma, ters yazma, harflerin yerini değiştirme, yerel ağız ile yazma, tasarlama, kelimeleri bitişik yazma, yavaş ve okunaksız yazmadır (Batur ve Özdil, 2018). Özellikle ilkokul birinci kademedeki öğrencilerde görülen bu yanlışlar düzeltilmediği ya da doğrusu öğretilmediği takdirde öğrenciler ileriki zamanlarda büyük sıkıntılar yaşayabilir. Bu aşamada öğretmenlere büyük görevler düşmektedir. Öğrencinin yaşı, gelişim düzeyi, ilgi ve ihtiyaçları göz önünde bulundurularak yazım kuralları ve noktalama işaretleri, öğretmenler tarafından uygun yöntem ve teknikler kullanılarak öğrencilere eğlenceli bir şekilde öğretilmelidir.

İlkokulda öğrencilerin yazma becerilerine katkı sağlamak için sınıf öğretmenleri dikte çalışmalarına çok kez yer vermektedir. Dikte etkinliklerinin öğrencilerin yaptıkları hataları anında fark ettirip

düzeltilme olanağı sağlıyor olması (Göçer, 2010; Kaymak Özmen ve Demir, 2012; Hamzadayı ve Çetinkaya, 2013; Tartar, 2013; Babayiğit ve Erkuş, 2014; Baştuğ, 2015) yazma sürecinin doğru planlanması açısından büyük önem arz etmektedir.

Bu kapsamda, bu araştırmanın amacı ise, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin Türkçe dersinde yaptıkları yazılı dil kullanımına yönelik hatalarını tespit etmektir. Böylelikle, ilköğretim 1.kademenin son düzeyinde olan bu öğrencilere yönelik olarak öğreticilerin farkındalık kazanacağı ve öğrencilerin neleri yazarken zorlanabileceğini göz önünde bulundurarak dersleri daha etkin hale getirebilecekleri, ilköğretim 2.kademeye geçerken nasıl bir hazırbulunuşluk düzeyi ve ne tür yazım ve noktalama hatalarını beraberlerinde getirebilecekleri konusunda fikir sahibi olarak ders etkinliklerini tasarlayabilecekleri düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Dokümanlar nitel araştırmalarda önemli bir veri kaynağı olarak hem özel hem de resmî dokümanları içerebilir (Creswell, 2005).

Çalışma Grubu

Araştırma, 2018-2019 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde, sosyoekonomik anlamda orta düzeyde bir devlet okulu olan Antalya-Manavgat Toros İlkokulu'nda öğrenim görmekte olan amaçlı örnekleme yoluyla belirlenen 4. sınıf öğrencilerinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya 30 öğrenci (11'i kız, 19'u erkek) katılmış, öğrencilerin normal zekâ düzeyine sahip olup özel öğretime ihtiyaç duyan öğrencinin olmadığı tespit edilmiştir. Çalışma grubu olarak 4.sınıf öğrencilerinin belirlenme nedeni ise, yazım ve noktalama ile ilgili kazanımların bu sınıf düzeyine gelene dek aşama aşama kazandırılıp 4. sınıfta tamamlanmış olması, özellikle de bu çalışmada gözetilen yazım kuralları ile yay ayrıç, üç nokta, eğik çizgi, soru işareti, nokta, virgül, iki nokta, ünlem, tırnak işareti, kısa çizgi, konuşma çizgisi ve kesme işaretinin kullanımlarının bu sınıf düzeyinde gösterilip tamamlanmış olmasıdır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmada veriler, Antalya Manavgat'ta bulunan Toros İlkokulu yöneticileri ile görüşülüp gerekli izinler alındıktan sonra ilgili sınıfın, sınıf öğretmeni kontrolünde, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin Türkçe defterleri incelenerek ve dikte çalışmaları yaptırılarak toplanmıştır.

Dikte çalışmasında kullanılan metinler, Türkçe dersi öğretim programı (1-4. sınıf) yazma kazanımları ile 4. sınıf öğrencilerine yönelik dikte çalışmalarındaki beklentiler göz önünde bulundurularak hazırlanan üçlü (evet-kısmen-hayır) uzman görüş formu yoluyla 2 Türkçe öğretmeni 1 ölçme değerlendirme uzmanının görüşü alındıktan sonra çalışmada kullanılmıştır. Bununla birlikte, dikte çalışmasında kullanılacak metinlerin okuma puanları, Ateşman'ın (1997) Türkçeye uyarlamış olduğu okunabilirlik formülü ($Okunabilirlik\ Puanı = 198.825 - 40.175X1 - 2.610X2$) kullanılarak belirlenmiştir. Bu formülde X1; ortalama sözcük uzunluğu; X2 ise ortalama cümle uzunluğu olarak belirlenmiştir. X1, toplam hece sayısının toplam sözcük sayısına bölünmesiyle; X2 ise, toplam sözcük sayısının toplam cümle sayısında bölünmesi ile bulunmaktadır. Bu formüle göre Ateşman'ın belirlediği okunabilirlik puan aralıkları Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. *Türkçe Okunabilirlik Puan Aralıkları (Ateşman, 1997:74)*

Okunabilirlik Derecesi	Okunabilirlik Puanı
Çok kolay	90-100
Kolay	70-89
Orta güçlükte	50-69
Zor	30-49
Çok zor	1-29

Buna göre, bu araştırma dikte çalışmasında, uzmanların da görüş ve önerileri doğrultusunda okunabilirlik puanları 70-89 aralığında olan, 'kolay' olarak tanımlanan metinler seçilerek kullanılmıştır.

Toplanan veriler betimsel analize tabi tutulmuştur. Betimsel çözümlemede, ifadelerin özgün biçimlerine sadık kalınarak, kişilerin söylediklerinden, yazdıklarından ve dokümanların içeriklerinden doğrudan alıntılar yaparak tanımlayıcı bir analiz gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın güvenilirliğini sağlamak için 2 uzman görüşüne başvurulmuştur. Bu bağlamda, öğrencilerin yazmış olduğu çalışmalar uzmanlar tarafından incelenmiştir, verilerin gruplandırılması ve betimsel olarak sınıflandırılması için de yine uzman görüşleri esas alınarak bir uzlaşma yoluna gidilmiştir. Güvenirlik çalışmasında, Miles ve Huberman'ın (1994) formülü (Güvenirlik=görüş birliği/görüş birliği + görüş ayrılığı) kullanılarak hesaplanmıştır. Nitel çalışmalarda uzmanlar ile araştırmacı arasındaki değerlendirme uyumunun %90 ve üzeri olduğu durumlarda çalışma güvenilir olarak değerlendirilir. Bu çalışmaya yönelik olarak yapılan güvenilirlik çalışmasında %93 oranında bir uzlaşma (güvenirlik) sağlandığı tespit edilmiştir. Geçerlik adına ise, geçerliğin önemli ölçütlerinden toplanan verilerin detaylı bir biçimde betimlenmesi ve araştırmacının sonuçlara nasıl ulaştığını açıklaması yoluna gidilmiştir (Yıldırım ve Şimşek, 2005).

Bulgular ve Yorum

Araştırmanın bu bölümünde, toplanan veriler araştırmanın amacı doğrultusunda yazım ve noktalama kuralları ile tüm yanlışlara yer verilmiş, bunlar başlıklarına göre analiz edilmiş ve yorumlanmıştır

Noktalama İşaretleri İle İlgili Yanlışlar

Nokta İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö6: Hoca elinde su kabıyla kuyunun yanına varır

Ö13: Antalya, Isparta, Burdur, Mersin, Adana, Hatay Akdeniz Bölgesi'ndedir

Ö18: Ali, Veli, Selami Ankara'ya gitti

Ö23: Hoca bakmışki Ay kuyuya düşmüş

Ö26: Bülemin Boncuk adında sarı bir kuşu var

Ö27: Melih Gül'ün ablası Mart ayında Mert ile Konya'ya gitti

Nokta işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu bulgulara bakıldığında, öğrencilerin nokta işaretini cümle sonuna koymayarak hata yaptıkları görülmektedir.

Virgül İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö1: Tuana Ay 16 şubat 2011'de Manavgat'ta doğdu.

Ö3: Su çekmek için kuyuya eğilen Hoca bakmış ki, Ay kuyuya düşmüş.

Ö4: Bilal Talha Öz Akşehir Pide' de pide yedi

Ö5: Buğlem' in, Boncuk adında sarı bir kuşu var.

Ö6: Basri Mersine gidecek misiniz?

Ö7: Elif Beren Yıldız ile Cihan Uzun şelale Mahallesi'nde şen Apartmanı'nda oturuyorlar.

Ö8: Murat'ın dedesinin Çakır adlı köpeği Sarıkız gidince çok üzöldü.

Ö9: Hanımı Hoca'yı su alması için kuyuya gönderir.

Ö10: Hoca elinde su kabıyla kuyunun yanına varır.

Ö13: Nisa Karkuşun Eğridir'de Eğridir Gölün'ün yanında elma bahçesi var.

Ö15: Antalya, Isparta, Burdur, Muğla, Mersin, Adana, Hatay, Akdeniz bölgesindedir.

Ö20: Antalya Isparta, Isparta, Burdur, Muğla, Mersin, Adana, Hatay Akdeniz bölgesindedir.

Ö22: Antalya Isparta Burdur Muğla Mersin Adana Hatay Akdeniz bölgesindedir

Ö24: Ali Veli selami, Ankara'ya gitti.

Ö27: Ali, Veli, Selami, Ankara'ya gitti.

Virgül işaretinin kullanımı ile ilgili yanışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu bulgulara bakıldığında, birbiri ardınca sıralanmış eş görevli kelime ve gruplarının arasında virgülün kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı, öğrencilerin çoğunluğunun da özneyi diğer ögelerden ayırmak için virgül kullanmadığı görölmektedir. 3 öğrenci de virgül kullanılmaması gereken yerde virgül kullanmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin virgül kullanımı konusunda yetersiz oldukları görölmektedir.

Soru İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö14: Ders çalışırken nelere dikkat edersiniz

Ö22: Hayat bilgisi dersinde hangi üniteyi işliyorsunuz.

Ö23: Ali Efe Bulut ödevini yaptı mı

Ö25: Basri Mersin'e gidecek misiniz

Soru işaretinin kullanımı ile ilgili yanışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Buna göre 3 öğrencinin soru işaretini cümle sonuna koymadığı, 1 öğrencinin de soru işareti yerine yanlış noktalama işareti kullandığı görölmektedir. Sonuç olarak üç öğrencinin soru işaretini koymayı unuttuğunu düşünürsek sınıftaki geri kalan öğrenciler bu işareti kullanmada başarılıdır diyebiliriz.

Ünlem İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö2: –Hanım! Bana çabuk ipe kanca getir! Yoksa ay boğulup ölecek!

Ö3:–Hanım! Bana çabuk ipe kanca getir. Yoksa ay boğulup ölecek! (Ö9,Ö11,Ö12,Ö19,Ö21,Ö28,Ö29)

Ö10: – Hanım bana çabuk iple kanca getir. Yoksa ay boğulup ölecek! (Ö23)

Ö15: Hanım bana çabuk iple, kanca getir. Yoksa ay boğulup ölecek. (Ö22,Ö25,Ö30)

Ünlem işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Buna göre 8 öğrenci hem kelime sonuna hem cümle sonuna ünlem işareti koymuş, 4 öğrenci de ünlem işaretini koyması gerektiği yere koymamıştır. 1 öğrenci ise her hitaptan sonra ünlem koyarak yanlış bir kullanım örneği göstermiştir. Sonuç olarak bakıldığında sınıf mevcudunun yaklaşık yarısının ünlem işaretini kullanmadığı ya da yanlış yerde kullandığı tespit edilmiştir.

Uzun Çizginin (Konuşma Çizgisi) Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö5: Hanımına seslenmiş; Hanım! Bana çabuk iple kanca getir.

Ö15: Hanımına seslenmiş; hanım bana çabuk iple, kanca getir.

Ö16: Hanımına seslenmiş. Hoca: hanım! bana çabuk iple kanca getir.

Ö21: Hanımına seslenmiş. Hanım! bana çabuk iple kanca getir. (Ö22,Ö25)

Ö23: – Hanımı iple kanca getirir.

Ö26: Hanımına seslenmiş hanım bana çabuk iple kanca getir

Ö30: Hanımına seslenmiş. – Hanım bana çabuk iple kanca getir.

Uzun çizginin kullanımı ile ilgili yanlışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu bağlamda, 7 öğrenci konuşma esnasında bir alt satıra geçmemiş ve uzun çizgi kullanmamıştır. 1 öğrenci yanlış cümlelerin başına uzun çizgi koymuştur. 1 öğrenci de uzun çizgiyi kullanmış fakat alt satıra geçmemiştir. Sonuç olarak bazı öğrencilerin uzun çizgiyi kullanmakta zorluk çektiği görülmektedir.

İki Nokta İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö2: Hanımına seslenmiş (Ö26)

Ö4: Hanımına seslenmiş.

(Ö6,Ö7,Ö10,Ö11,Ö13,Ö14,Ö16,Ö18,Ö20,Ö21,Ö22,Ö23,Ö24,Ö25,Ö27,Ö30)

Ö5: Hanımına seslenmiş;

İki nokta işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Metnin içeriğine göre sadece “Hanımına seslenmiş” cümlesinin sonuna iki nokta işareti konulmalıdır; fakat 30 öğrenciden 17 tanesi iki nokta yerine nokta kullanmıştır. 2 öğrenci hiçbir noktalama işareti kullanmamış, 1 öğrenci de noktalı virgül kullanmıştır. Sonuç olarak 30 öğrenciden sadece 10 öğrenci iki noktayı doğru şekilde kullanabilmiştir. Öğrencilerin iki noktanın kullanımı konusunda oldukça yetersiz olduklarını söyleyebiliriz.

Kesme İşaretinin Kullanımı İle İlgili Yanlışlar

Ö1: Bir akşam Nasrettin Hoca'nın evinde su biter. (Ö13,Ö15,Ö17,Ö18,Ö23)

Ö2: Elif Beren ile Cihan Uzun Şelale Mahallesi'nde Şen apartmanında oturuyorlar. (Ö4,Ö20,Ö21,Ö26)

Ö4: Ali, Veli, Selami Ankaraya gitti. (Ö6,Ö23,Ö26)

- Ö4: Melih Gülün ablası Mart ayın' da Mert ile Konya'ya gitti. (Ö5)
- Ö5: Hanım'ı Hoca'yı su alması için kuyunun yanına gönderir.
- Ö5: Elif Beren ile Cihan Uzun, Şelale Mahalle'inde Şen Apartma'nında oturuyorlar. (Ö10,Ö11)
- Ö6: Buğlemin Boncuk adında sarı bir kuşu var. (Ö18,Ö26)
- Ö6: Basri Mersine gidecek misiniz? (Ö10,Ö17,Ö18,Ö26)
- Ö9:Antalya, Isparta, Burdur, Muğla, Mersin, Adana, Hatay Akdeniz bölgesindedir. (Ö10,Ö11,Ö12,Ö15,Ö16,Ö17,Ö20,Ö21,Ö24,Ö25)
- Ö10: Hanımı Hocayı su alması için kuyunun yanına gönderir. (Ö19,Ö28)
- Ö10: Bilal Talha Öz Akşehir pidede pide yedi. (Ö11,Ö18,Ö20,Ö21,Ö24,Ö26,Ö27)
- Ö11: Tuana Ay 10 Şubat 2011'de Manavgatta doğdu. (Ö11,Ö18,Ö23)
- Ö13: Antalya, Isparta, Burdur, Mersin, Adana, Hatay Akdeniz Bölgesin'dedir. (Ö19)
- Ö15: Bekirin başı ağrıyor mu? (Ö26)
- Ö15: Elif Beren ile Cihan Uzun Şelale Mahallesi'nde Şen Apartma'nında oturuyorlar.
- Ö17: Hanımı hocayı su alması için kuyunun yanına gönderir. (Ö18,Ö30)
- Ö20: Nisa Karakuşun dedesinin Eğirdirde Eğridir Gölü'nün yanında elma bahçesi var.
- Ö23: Melih gülün Ablası mart ayında Mert ile Konyaya gitti.
- Ö24: Nisa karakuşun dedesinin Eğridirde, Eğridir gölünün yanında Elma Bahçesi var.
- Ö25: Hanım'ına seslenmiş.
- Ö26: Bir akşam nasrettin hocanın evinde su biter.
- Ö29: Buğle'min Boncuk adında sarı bir kuşu var.
- Ö30: Elif Beren ile Cihan Uzun, Şelale Mahallesi'nde Şen Apartma'nında oturuyorlar.

Kesme işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlar, elde edilen bulgulara göre ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu bulgulara dayanarak öğrencilerin çoğunluğu büyük bir kısmı başka bir deyişle, 1 öğrenci hariç sınıfın tamamı kesme işaretini ya yanlış kullanmış ya da hiç kullanmamış, genellikle özel isimlere gelen ekleri ayıramamışlardır. Bazı öğrenciler de özel isimlere gelen ekleri yanlış yerden ayırmışlardır. Yalnızca Ö7 kodlu öğrenci, kesme işaretini doğru şekilde kullanmış, geri kalan 29 öğrenci bu konuda yetersiz kalmıştır. Öğrencilerin kesme işaretinin kullanımı ile ilgili önemli eksiklerinin olduğu söylenebilir.

Yazım Kuralları İle İlgili Yanlışlar

Büyük Harflerin Yazımı İle İlgili Yanlışlar

- Ö1:Nisa Karakuş'un dedesinin Eğridir'de Eğridir gölünün yanında elma bahçesi var. (Ö2,Ö4,Ö10,Ö17,Ö18,Ö24,Ö25,Ö26,Ö30)
- Ö1: Hanım! bana çabuk kanca ile kova getir. (Ö2,Ö16,Ö18,Ö21,Ö22,Ö23,Ö27,Ö28,Ö29)
- Ö1: Hayat bilgisi dersinden hangi üniteyi işliyorsunuz? (Ö2,Ö4,Ö18,Ö23,Ö24,Ö26)

Ö2: Melih Gül'ün ablası mart ayında Mert ile Konya'ya gitti.

(Ö4,Ö6,Ö8,Ö9,Ö10,Ö12,Ö13,Ö19,Ö20,Ö23,Ö24,Ö25,Ö30)

Ö3: Su çekmek için kuyuya eğilen Hoca bakmış ki, Ay kuyuya düşmüş. (Ö8,Ö14)

Ö4: Antalya, Isparta, Burdur, Mersin, Adana, Hatay Akdeniz bölgesindedir.

(Ö1,Ö2,Ö6,Ö9,Ö10,Ö12,Ö15,Ö16,Ö17,Ö18,Ö20,Ö21,Ö22,Ö24,Ö25,Ö29)

Ö5: Melih Gül'ün ablası Mart Ayı'nda Mert ile Konya'ya gitti. (Ö3)

Ö6: Bereket Kasap ile Külahlı kasap Murat'ın Dedesinin Sarıkız adlı ineğini satın aldılar. (Ö23)

Ö6: Elif Beren ile Cihan Uzun Şelale Mahallesinde Şen apartmanında oturuyorlar.

(Ö9,Ö10,Ö17,Ö21,Ö23,Ö25,Ö26,Ö28)

Ö10: Bereket kasap ile Külahlı kasap Murat'ın dedesinin Sarı Kız adlı ineğini satın aldılar.

(Ö15,Ö17,Ö18,Ö26,Ö29)

Ö10: Bilal Talha Öz Akşehir pidede pide yedi. (Ö1,Ö4,Ö6,Ö11,Ö20,Ö21,Ö26,Ö27)

Ö11: Hanımı hocayı su alması için kuyunun yanına gönderir.

(Ö13,Ö15,Ö17,Ö18,Ö21,Ö24,Ö29)

Ö11: Su çekmek için kuyuya eğilen hoca bakmış ki ay kuyuya düşmüş.

(Ö21,Ö22,Ö26,Ö28,Ö29)

Ö13: Ders çalışırken Nelere dikkat edersiniz?

Ö14: Nisa Kara Kuş'un dedesinin Eğridir'de, Eğridir Gölü'nün yanında Elma bahçesi var.

(Ö10,Ö23)

Ö15: Buğlem'in, Boncuk adında Sarı bir kuşu var.

Ö18: Bir akşam Nasrettin hocanın evinde su biter. (Ö23,Ö29)

Ö18: Buğlemin boncuk adında kuşu var. (Ö22)

Ö22: Bir akşam Nasrettin hocanın evinde su biter. (Ö24,Ö26)

Ö22: hanımı hocayı su alması için gönderir. (Noktadan sonra cümle başı)

Ö22: Ali, Veli, Selami ankaraya gitti.

Ö24: Ali veli selami Ankaraya gitti.

Ö24: Melih gül'ün ablası Mart ayında Mert ile konyaya gitti.

Ö24: Elif Beren ile Cihan Uzun şelale Mahallesinde şen apartmanında oturuyorlar.

Ö24: bereket kasap ile külahlı kasap Muratın dedesinin Sarı Kız adlı ineğini satın aldılar.

Elde edilen verilere göre öğrencilerin büyük harflerin kullanım yerleri ile ilgili yazım kurallarını tam kavrayamadıkları görülmektedir. 10 öğrenci; "yer adlarında ilk isimden sonra gelen ve deniz, nehir, göl, dağ, boğaz, vb. tür bildiren ikinci isimler büyük harfle başlar" (TDK, 2019) kuralını göz ardı etmiştir. 11 öğrenci; nokta ve ünlem işaretlerinden sonra gelen cümleye büyük harfle başlamamıştır. 3 öğrenci cümlede gezegen anlamı vermeyen 'ay' kelimesini büyük harfle yazmıştır. 18 öğrenci; "yer

adlarında ilk isimden sonra gelen tür bildiren ikinci isimler büyük harfle başlar” (TDK, 2019) kuralına uymayarak Akdeniz’den sonra gelen ‘bölgesi’ kelimesini küçük harfle yazmıştır.

Öğrencilerin büyük çoğunluğu özel isme dâhil olan ‘apartman, kasap, mahalle, pide’ sözcüklerinin ilk harflerini büyük harfle yazmaları gerekirken yazmamışlardır. Yaklaşık 15 öğrenci; “kişi adlarından önce ve sonra gelen unvanlar, saygı sözleri, rütbe adları büyük harfle başlar” (TDK, 2019) kuralına uymayıp ‘hoca’ kelimesini cümle içinde küçük harfle kullanmışlardır. 5 öğrenci özel isimleri küçük harfle yazmıştır. 5 öğrenci ise cins isimleri büyük harfle yazmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin büyük harf kullanımı konusunda önemli eksikliklerinin olduğu söylenebilir.

Soru Edatının (mi, mi, mu, mü) Yazılışı İle İlgili Yanlışlar

Ö6: Bekirin başı ağıyordu? (Ö22,Ö23)

Ö6: Bana bir kalem verirmisiniz? (Ö24)

Ö12: Ali Efe Bulut ödevini yaptımı? (Ö23,Ö24,Ö26)

Ö27: Basri Mersine gidecekmisiniz?

Soru edatının yazımı ile ilgili yanlışlara bakıldığında ise, bazı öğrencilerin soru ekinin ayrı yazılması gerektiğini dikkate almadan kelimeye birleşik yazdıkları tespit edilmiştir. Ancak öğrencilerin çoğu, soru ekinin yazımı ile ilgili kuralı bilmekte ve uygulayabilmektedir.

Bağlaç Olan ‘ki’nin Yazılışı İle İlgili Yanlışlar

Ö1: Su çekmek için kuyuya eğilen Hoca bakmışki ay kuyuya düşmüş. (Ö15,Ö18,Ö22,Ö23,Ö26,Ö30)

Bağlaç olan ‘ki’nin yazılışı ile ilgili yanlışlara bakıldığında ise, 7 öğrenci hariç öğrencilerin tümünün bağlaç olan ‘ki’yi ayırt edebildikleri ve doğru şekilde yazdıkları tespit edilmiştir. Öğrencilerin çoğunun soru edatının ayrı yazılması gerektiğini bildikleri gibi bağlaç olan ‘ki’nin de ayrı yazılması gerektiği konusunda yeterli bilgiye sahip oldukları görülmüştür.

Bitişik Yazılan Birleşik Kelimelerin Yazılışı İle İlgili Yanlışlar

Ö1: Bereket kasap ile Külahlı kasap Murat’ın dedesinin Sarı kız adlı ineğini satın aldılar.

Ö4: Nisa Kara kuşun dedesinin Eğridirde, Eğridir gölünün yanında elma bahçesi var.

(Ö6,Ö10,Ö14,Ö22,Ö23,Ö26)

Ö10: Antalya, Isparta, Burdur, Mersin, Adana, Hatay Ak deniz bölgesindedir. (Ö23,Ö25,Ö26)

Ö14: Bilal Talha Öz Ak Şehir Pide’ de pide yedi.

Birleşik yazılması gereken kelimelerle ilgili yanlışlara baktığımızda, Türk Dil Kurumu yazım kurallarında geçen “şehir, köy, mahalle, dağ, tepe, deniz, göl, ırmak, su, çay vb. kelimelerle kurulmuş sıfat tamlaması ve belirtisiz isim tamlaması kalıbındaki yer adları bitişik yazılır” (TDK, 2016) kuralı göz önünde bulundurulduğunda 5 öğrencinin bu konuda hata yaptığı görülmüştür. 7 öğrenci de bitişik yazılması gereken özel ismi ayrı yazmıştır. Hayvan adı olan ‘Sarı kız’ ismini 30 öğrenciden 23 tanesi ayrı yazmış, 7 tanesi birleşik şekilde doğru olarak yazmıştır. Bu durum öğrencilerin bu konuda eksiklerinin olduğunu göstermektedir.

Öğrencilerin Defterlerinde Tespit Edilen Yazım Yanlışları

Öğrencilere yaptırılan dikte çalışmaları sonucunda, öğrencilerin yazım ve noktalama yanlışları tespit edilmiştir. Daha sonra da defterleri de incelenerek yaptıkları yanlışlıkların tutarlılık gösterip göstermediklerine bakılmıştır. Aşağıdaki şekillerde öğrencilerin en çok yaptıkları yanlışlara yer verilmiştir.

Tablo 2. 1. Çalışmaya Dair Örnek Yazım Yanlışları

Muluyum (mutluyum)	Arkbaşım (arkadaşım)	Bulem (Buğlem)
Arkalarım (arkadaşlarım)	Gelbi (geldi)	Kazianten (Gaziantep)
Yaşısın (yaşasın)	Güdüz (gündüz)	yüzgar (rüzgar)
Kaem (kalem)	Tenbel (tembel)	catte (cadde)
Set (sert)	Doru (doğru)	kutlar (kurtlar)
Hotum (koştum)	Dütü (düştü)	dek (denk)
Kaybodu (kayboldu)	Pişidi (pişirdi)	

Tablo 3. 2. Çalışmaya Dair Örnek Yazım Yanlışları

Okuyucağım (okuyacağım)	övletim (öğretim)	Öğleniyorum (öğreniyorum)
Selt (sert)	Bilbilinin (birbirinin)	Çilkin (çirkin)
Doğlu (doğru)	Sakir (fakir)	Hasis (hafif)
Bil (bir)	Şaşıldı (şaşırdı)	Olda (orada)
Öğlenci (öğrenci)	Tenesüs (teneffüs)	Lüzgal (rüzgar)
Ilmak (ırmak)	Dester (defter)	Tekhıl (tekil)
Misafil (misafir)	Bilisi (birisi)	Dilneme (dinleme)

Tablo 4. 3. Çalışmaya Dair Örnek Yazım Yanlışları

Örürek (Özyürek)	Oynamyoz (oynamıyoruz)	Uzuz (uzun)
Aykdaslarrıma (arkadaşlarıma)	Hüresin (Hüseyin)	Virgür (virgöl)
Öğrneceğim (öğreneceğim)	Bozu (bozuk)	Atatük (Atatürk)
Sımf (sınıf)	Ödöl (ödül)	Yecek (yiyecek)
Okuyom (okuyorum)	ğeldi (geldi)	Armayan (armağan)
Sınıf'ım (sınıfım)	Kelem (kalem)	Raralı (yaralı)
Mekdep (mektep)	Kidabını (kitabını)	Bilmirorum (bilmiyorum)
Biy (bir)	Donates (domates)	hey ley (her yer)

Tablo 5. 4. Çalışmaya Dair Örnek Yazım Yanlışları

Mutlurum (mutluyum)	Çiykin (çirkin)	Sinenaya (sinemaya)
Okuğayacağım (okuyacağım)	Kayanlık (karanlık)	Kıral (kral)
Bers (ders)	Üyeticici (üretici)	Penguven (penguen)
Yapıryuz (yapıyoruz)	Yüra (rüya)	Televon (telefon)
Kuyallarına (okuyorum)	Saldıyıyor (saldırıyor)	Kayga (kavga)
Berslerini (derslerini)	Kerçekten (gerçekten)	Ankaya (Ankara)
Çalışgan (çalışkan)	Esgi (eski)	Zözcük (sözcük)
Temdel (tembel)	Oyda (orada)	Diğil (değil)

25 öğrencinin Türkçe defteri incelenmiş, bazı öğrencilerin defterlerinden örnekler verilmiştir. Örneklerdeki yazım yanlışları oldukça bariz ve dikkat çekicidir. Bu yanlışlar incelendiğinde, öğrencilerin söyleyemediği kelimeleri telaffuz edebildikleri şekilde yazdıkları görülmektedir. Bazı kelimelerde harf eksiklikleri, bazı kelimelerde fazla harf kullanımı, bazı kelimelerde ise harflerin yerlerinin değiştirilerek ters yazılmış oldukları görülmektedir. Özellikle f ve s harfleri, g ve k harflerini, r ve y harflerini, d ve b harflerini birbirleri yerine kullanarak yanlış yazmışlardır.

Bunların sebeplerinden biri öğrencideki artikülasyon ya da yazma bozukluğu (disgrafi) olabilir. Örneğin öğrencilerden biri 'mor' yerine 'moy' yazarak yazım yanlışına sebep olmuştur. Öğrencilerden bazıları yazdıkları kelimelerde eksik, fazla ya da yanlış harf kullanmıştır. Örneğin; 'gündüz' yerine 'güdüz', 'cadde' yerine 'catte' yazarak yazım yanlışlarına sebep olmuşlardır. Yapılan defter incelemelerinde öğrencilerden bazılarında bu tip yanlışlar yoğun olarak görülürken bazılarında ise ara sıra görülmüştür.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Millî Eğitim Bakanlığı 'Türkçe Dersi Öğretim Programının Özel Amaçları' bölümünde programın tematik bir yaklaşımla okuma ve yazma kazanımlarının metin içi, metin dışı ve metinler arası okuma yoluyla anlam oluşturmayı sağlayacak şekilde yapılandırıldığı vurgulanır. Ayrıca program, birinci sınıftan sekizinci sınıfa kadar kazanımların yapısı ve hiyerarşisi, öğrencilerin gelişim özellikleri gözetilerek onların temel dil becerileri ile üst düzey bilişsel becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak şekilde düzenlenmiştir. Bu bağlamda, yazım kuralları ve noktalama işaretleri ile ilgili kazanımlar artan bir yoğunluk içinde ve aşamalı olarak programda sunulmuştur (MEB, 2019, s. 8). Bu doğrultuda, daha 1. sınıfta akıcı okuma kazanımları içerisinde, öğrencilerin noktalama işaretlerine dikkat ederek okumalarına, yazma kazanımları içerisinde de yazdıklarını; harf hatası, harf ve hece eksikliği, yazım ve noktalama kuralları açısından gözden geçirmeleri ve düzenlemelerine yönelik kazanımlar bulunmaktadır. 2.sınıf düzeyine gelindiğinde, tüm bu kazanımlara ek olarak, büyük harflerin farklı yerlerde kullanımının ve nokta, virgül, ünlem, soru işareti, kısa çizgi, konuşma çizgisi ve kesme işaretlerinin üzerinde durulur. 3. sınıf seviyesinde bu kurallara iki nokta, ünlem ve tırnak işareti ile büyük harfin 1.ve 2.sınıfta üzerinde durulmayan kullanımları üzerinde durulur. 4. sınıfa gelindiğinde ise öğrencilerden büyük harfleri ve önceki sınıf düzeylerinde öğrendikleri noktalama işaretlerine ek olarak yay ayraç, üç nokta, eğik çizgiyi uygun yerlerde kullanmaları beklenmektedir.

Bu seviyeye gelindiğinde belirli bir bilinç düzeyine ulaşan öğrencilerin kendi yazdıklarını yazım, noktalama ve anlatım yönünden kontrol etmeleri ve düzenlemeleri beklenir, öğrenciler bu açıdan teşvik edilir. Türkçe öğretim programının bu yöndeki amaç, kazanım ve beklentileri göz önünde bulundurulduğunda, bu çalışma kapsamında öğrencilere yaptırılan dikte çalışmaları ve Türkçe defterlerinin incelenmesi neticesinde aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

Öğrencilerin nokta işaretinin kullanımı ile ilgili yaptığı yanlışların başında, cümle sonuna noktalama işareti koymamaları gelmektedir. Sınıf geneline bakıldığında ise nokta işareti ile ilgili çok fazla sorun görülmektedir. Yine virgül işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlara bakıldığında ise öğrencilerin, virgüllü birbiri ardınca sıralanan eş görevli kelime ve kelime gruplarını ayırmak (TDK, 2019) ve uzun cümlelerde yüklemden uzak düşmüş olan özneyi belirtmek için (TDK, 2019) kullanması gereken yerlerde virgüllü kullanmadıkları görülmüştür. Sınıf geneline bakıldığında, virgülün kullanım alanları bakımından bazı öğrencilerin yetersiz olduğu gözlemlenmiştir.

Soru işaretinin kullanımı ile ilgili tespit edilen yanlışlarda, bir öğrencinin soru işareti yerine nokta koyduğu görülmektedir. Sınıf geneline bakıldığında 4 öğrenci dışında soru işareti kullanımında önemli bir sorun görülmektedir. Sınıfın çoğu soru işareti açısından başarılı bulunmuştur. Yine ünlem işaretinin kullanımı ile ilgili yanlışlarda 9 öğrenci hem vurgunun yapıldığı kelimenin sonuna hem de o cümlenin sonuna ünlem işareti getirerek yanlış kullanmıştır. TDK (2019)'a göre ünlem işareti sevinç, kıvanç, acı, korku, şaşma gibi duyguları anlatan cümle veya ibarelerin sonuna konur. Buna göre 13 öğrencinin (çalışma grubunun %43'ü) ünlem işareti kullanmaları gereken yerlerde kullanmadıkları görülmektedir.

Uzun çizginin kullanımı ile ilgili 7 öğrencinin alt satıra geçmediği ve konuşma cümlesinin başına uzun çizgi koymadıkları, 2 öğrencinin de uzun çizgiyi doğru kullanmasına rağmen alt satıra geçmeyerek hata yaptıkları gözlenmektedir. Dolayısıyla, çalışma grubunun bu işareti kullanmada yeterli olmadığı görülmektedir. Başka bir noktalama işareti olan iki nokta işaretinin kullanımıyla ilgili de 30 öğrenciden sadece 10 öğrencinin bu işareti doğru şekilde kullanmış olduğu görülmektedir. Yanlış yapan öğrenciler iki nokta yerine nokta işaretini kullanmışlardır. Bu işaretle yanlış yapan öğrenci sayısının bu kadar fazla olmasının sebebinin, nokta ve iki nokta işaretlerinin kullanım yerlerinin tam olarak kavranmadığı ve bu ikisinin karıştırılması yönündeki eğilim olduğu söylenebilir. Bu iki işaret üzerine bolca alıştırmaya, etkinlik ve genel tekrar yapılması gerekmektedir.

Kesme işaretinin dikte çalışmasında kullanım yeri fazla olduğu için doğal olarak bu işaretin kullanımıyla ilgili yanlışlar da fazladır. Öğrenciler genellikle özel isimlere gelen ekleri ayıramamışlardır. Bunun dışında da özel isimlere gelen ekleri yanlış yerden ayırarak da yazım yanlışları ortaya koymuşlardır. Çalışma grubundaki öğrencilerin çoğunun kesme işaretini kullanmada sorun yaşadığı gözlenmiştir.

Büyük harflerin kullanımı ile ilgili yanlışlar incelendiğinde; öğrencilerin nokta ve ünlem işaretlerinden sonra büyük harfle başlamayarak hatalı kullanımlar sergiledikleri görülmüştür. Bazı özel isimlerin baş harflerini büyük harfle yazmamışlardır. Gezegen anlamı bildirmeyen 'ay' kelimesini küçük harfle yazmaları gerekirken büyük harfle yazmışlardır. Büyük harf kullanımı, cümle ve paragraf içerisinde oldukça yaygındır. Bu yüzden öğrencilerin bu kullanım alanlarını oldukça iyi bilmeleri ve yeteri kadar etkinlik yapmaları gerekmektedir.

Soru edatının (mı, mi, mu, mü) yazılışı ile ilgili yanlışlara bakıldığında, birkaç öğrencinin ayrı yazılan ve kendisinden önceki kelimenin son ünlüsüne bağlı olarak ünlü uyumlarına uyan bu edatı (TDK,

2019) bitişik yazdıkları görülmüştür. Ancak genel olarak öğrenciler soru edatı ile ilgili kuralı uygulayabilmişlerdir. Bağlaç olan 'ki'nin yazılışı ise, yaptırılan dikte çalışmasında sadece bir cümlede geçmektedir. "Su çekmek için kuyuya eğilen Hoca bakmış ki ay kuyuya düşmüş." cümlesinde geçen 'ki' bağlaç olduğu için ayrı yazılmalıdır. Öğrencilerden bazıları bunu bitişik yazarak yazım yanlışı yapmışlardır.

Bitişik yazılan birleşik kelimelerin yazılışı ile ilgili yanlışlar incelendiğinde, 5 öğrencinin bitişik yazılan özel isimleri ayrı yazdıkları tespit edilmiştir. Sınıf geneline bakıldığında bir hayvan ismini 'Sarıköz'ın birçok öğrenci tarafından ayrı yazıldığı görülmüştür. Bunun sebebi öğrenciler tarafından bu kelimenin bilinmemesi olabilir. Bunun dışında 7 öğrencinin de birleşik kelimeleri ayırarak yazdıkları gözlemlenmiştir.

Öğrencilerin Türkçe defterlerinden elde edilen bulgularda da gerek noktalama gerekse yazım kuralları açısından ciddi yanlışlar olduğu görülmektedir. Özellikle konuştuğu gibi yazma; harfi eksik, fazla ya da yanlış yazma ve yöresel söyleyiş özelliklerini yazı diline aktarma gibi hatalar bunların önde gelenlerindedir. Bu tarz yanlışların özellikle ilkokulun ilk yıllarında çocuğun aileden getirdiği informal dil yanlışlarıyla çocuğun okulda öğrenmeye çalıştığı formal dil yapısının birbirine karışmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Nitekim bu tarz yanlışların çoğu ilkokul çağındaki çocukta görülmesi ilk olarak akla bu durumu getirmektedir. Toplumsal çevre ve aile içindeki dil yanlışları, çocuk okula gelmeden önce çocuğun hazırbulunuşluğu ve dili doğru kullanması açısından bazı sıkıntılar doğurabilmektedir.

Sonuç olarak bakıldığında çalışma grubundaki öğrencilerin yazım ve noktalama konularında büyük eksiklikleri bulunmaktadır. Bu sonucun da ilköğretim ve daha çok ortaöğretim alanında yapılan çalışmaların bulguları ile örtüştüğü görülmektedir (Mataracı, 1998; Mete, 2001; Kalfa, 2000; Yeşil, 2003; Erdemir ve Bayram, 2005; Avcı, 2006; Erdem, 2007; Bağcı, 2007; Arıcı ve Ungan, 2008; Atasoy, 2009, Topçuoğlu, 2010; Yıldız, 2002; Kırbas, 2009; Şentürk, 2009; Beydemir, 2010). Bu bağlamda ilköğretim 1. kademe alanında yapılan çalışmalara bakıldığında; Özbay (1995) Ankara merkez ortaokullarındaki 3. sınıf öğrencilerinin kompozisyon kâğıtlarını incelemesi sonucunda genel başarı oranının % 48 olduğunu ve öğrencilerin yazılı anlatım becerilerindeki en önemli eksikliklerin yazım kuralları ile noktalama işaretleri konusunda olduğunu tespit etmiştir. Bu noktada bu çalışmanın bulguları ile, bir önceki sınıf düzeyinde gerçekleşmiş olsa da örtüştüğü söylenmelidir.

Alanyazında tespit edilen, bu araştırmanın çalışma grubu ile aynı sınıf düzeyinde gerçekleştirilen çalışmalara bakıldığında da aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

Çetin'in 2013 yılında ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeylerini tespit etmek amacıyla yaptığı "İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulama Düzeyleri" adındaki çalışmanın sonuçları bu öğrenci grubunun yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeyleri istenenin çok altında olduğunu göstermiştir. Bu da bu çalışmanın bulguları ile örtüşmektedir.

Sever ve Memiş'in 2013 yılında gerçekleştirdiği "Süreç Temelli Yazma Modellerinin İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Yazım-Noktalama Becerisine ve Yazma Eğilimine Etkisi" adlı çalışmada analitik değerlendirme modeli grubundaki öğrencilerin süreç sonunda yazım noktalama puanlarının kontrol grubundaki öğrencilere göre artış gösterdiği saptanmıştır.

Babayiğit ve Erkuş'un 2014 yılında yaptığı "İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Dikte Becerilerinin Değerlendirilmesi" adlı çalışmada öğrencilerin dikte becerilerinin yeterli düzeyde olduğu tespit edilmiştir, bu noktada bu çalışmanın bulguları ile kısmen örtüşmediği görülmüştür.

Kula, Budak ve Taşdemir'in 2015'te ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin Türkçe dersi programında yer alan kazanımlar bağlamında noktalama işaretlerini doğru ve yerinde kullanma düzeylerini saptamak amacıyla yaptıkları "İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama Kurallarını Öğrenme Düzeyi" isimli çalışma sonucunda araştırmaya katılan öğrencilerin genel olarak tüm noktalama işaretlerine (nokta, virgül, iki nokta, soru işareti, tırnak işareti, uzun çizgi, ünlem, kesme, parantez) ilişkin öğrenmelerinin beklenen düzeyde olmadığı tespit edilmiştir. Bu bağlamda bu bulgular, yine bu çalışmanın bulgular ile örtüşmektedir.

Kaplan'ın 2016 yılında gerçekleştirdiği "İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama İşaretlerini Kullanmadaki Yeterlilikleri Üzerine Araştırma" adlı çalışmada öğrencilerin çok fazla ipucu verilmeden serbest yazmaları gereken etkinliklerde hazır işlev ve örnek cümle verilen etkinliklere oranla daha çok hata yaptıkları sonucuna ulaşmıştır. Bu noktada bu sonucun, bu çalışmanın bulguları ile örtüştüğü söylenebilir.

Kula ve Tekkol, 2019 yılında gerçekleştirdikleri, 4.sınıf öğrencilerinin öyküleyici metinlerini inceledikleri çalışmada, bu gruptaki öğrencilerin çoğunluğunun yazım kuralları ile noktalama işaretleri konusunda hata yaptıklarını tespit etmişlerdir.

Aslında bu eksiklikler sadece ilkokul öğrencilerinde değil bütün kademelerdeki öğrencilerde görülmektedir. Bu eksiklikleri gidermek için öğretmenlerin öğretim programında bulunan kazanımlara da uygun olarak ders anlatımı sırasında doğru öğretim strateji, yöntem ve teknikler kullanarak konuyu aktarmaları gerekir (Karataş, 2017). Konu sonunda öğrencilere konuya uygun oyunlar oynatılmalı, konuyla ilgili etkinlikler, çalışma kâğıtları ve materyaller kullanılmalıdır (Aktın, Dilek ve Dilek, 2013).

Öğretmen yazım kuralları ve noktalama işaretlerini derste öğrencilere aktarırken uygun strateji, teknik ve yöntemleri kullanarak her öğrenciye uygun, bireysel farklılıkları da göz önünde bulunduracak şekilde bir planlama ve uygulama yapmalıdır. Batur ve Özdil (2018)'in geliştirdikleri 'Manas Oyunu' öğrencilerin yazım yanlışlarını düzeltmesine ve bu konuda kendilerini geliştirmelerine yönelik bir oyundur. Oyun aracılığıyla çocuklar bir taraftan düşünme, kavrama, algılama ve simgeleme gibi zihinsel süreçlerle soyut düşünme becerilerini geliştirirken diğer yandan öğrendikleriyle sözcük dağarcıklarını zenginleştirirler. Böylece dil gelişimlerine de olumlu katkı sağlamış olurlar. Bu sayede öğrenciler kavram, konu ve düşünceleri daha iyi kavrar ve derslerde başarılı olabilirler. Yazım ve noktalama ile ilgili yapılan yanlışlar yukarıda da belirtildiği gibi uygun yöntemler kullanılarak en aza indirilmelidir. Dil ve düşünme arasındaki çift yönlü ilişki düşünüldüğünde dili hatalı kullanan bireylerin hem düşünme süreçlerinde hem de düşündüklerini doğru ifade edebilmede sıkıntı yaşayabilecekleri unutulmamalıdır.

Öneriler

- Çalışma grubundaki öğrencilerin 4.sınıf olmalarına rağmen yazım ve noktalama işaretlerine ilişkin kuralları tam anlamıyla öğrenip uygulayamadıkları tespit edilmiştir. Bu nedenle de öğrenciler tarafından genellikle sıkıcı bulunan bu konunun eğlenceli hale getirilmesi için etkinliklerin tasarlanması önerilmektedir.

- Öğretmenlerin dikte çalışmalarına ağırlık vererek anında dönüt ve düzeltme yapmaları sağlanmalı, böylelikle yazım ve noktalama hatalarının azaltılması önerilmektedir.
- Yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin ezbere dayalı olarak görünen kural öğrenimi yaklaşımları yerine, içselleştirme ve uygulamaya dayalı etkinliklerle öğretilmesi önerilmektedir.
- Alan yazında daha çok ortaöğretim düzeyindeki öğrencilerin yazım ve noktalama konusundaki yanlışlarının araştırıldığını görülmektedir. Bu alanda çalışma yapacak olan araştırmacılara ilköğretim 1.kademe öğrencilerine yönelmeleri önerilmektedir.

Kaynakça

- Aktın, K., Dilek, D. ve Dilek, G. (2013). Etkili öğretim için yöntem ve teknikler, (Ed. S. Baştürk), Öğretim İlke ve Yöntemleri (209-279). Ankara: Vize Yayıncılık
- Arıcı, A. F. ve Urgan, S. (2008). "İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Çalışmalarının Bazı Yönlerden Değerlendirilmesi", Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 20, 317-328.
- Atasoy, F.O. (2009). Türkçede Noktalama (Sorunlar-Çözümler-Teklifler), Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, İstanbul.
- Ateşman, E. (1997). Türkçede okunabilirliğin ölçülmesi. Ankara Üniversitesi TÖMER Dil Dergisi, 58, 171-174.
- Avcı, E. (2006). İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Yaptıkları Yazılı Anlatım Yanlışlarının İncelenmesi (Muğla İli Örneği), Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Babayiğit, Ö. ve Erkuş, B. (2014). İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin dikte becerilerinin değerlendirilmesi, Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 2 (2), 123-135.
- Bağcı, H. (2007). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yazılı Anlatım Derslerine Yönelik Tutumları ile Yazma Becerileri Üzerine Bir Araştırma, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Baştuğ, S. D. (2015). Eğitsel oyunlarla desteklenen dikte etkinliklerinin öğrencilerin dikte becerilerine etkisinin incelenmesi, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
- Batur, Z. ve Özdil, Ş. (2018). Yazım Yanlışlarını Düzeltmesine Yönelik Bir Öneri: Manas Oyunu, Araştırma ve Deneyim Dergisi, 3 (2), 119-129.
- Beydemir, A. (2010). İlköğretim 5.Sınıf Türkçe Dersinde Yaratıcı Yazma Yaklaşımının Yazmaya Yönelik Tutumlara, Yaratıcı Yazma ve Yazma Erişisine Etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli
- Creswell, J. W. (2005). Educational research: planning, conducting and evaluating quantitative and qualitative research (2. bs.). USA: Pearson Prentice Hall
- Çetin, A. (2013). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulama Düzeyleri, Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı.

- Erdemir, A ve Bayram, Y. (2005) İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Noktalama İşaretlerini Kullanma Düzeyleri, On Dokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 19, Samsun.
- Göçer, A. (2010). Türkçe öğretiminde yazma eğitimi, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 3 (12), 178-195
- Güneş, F. (2016). Türkçe'nin Öğretim Üstünlükleri ve Zenginlikleri, Milli Eğitim Dergisi, Cilt: 2 (210), 93-113
- Hamzadayı, E. ve Çetinkaya, G. (2013). Dikte uygulamalarının 5. Sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama becerilerine etkisi, Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 9(3), 133-143.
- Kalfa, M. (2000). Noktalama İşaretlerinin Türkçenin Öğretimindeki Yeri ve Önemi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara
- Kaplan, I. (2016). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama İşaretlerini Kullanmadaki Yeterlilikleri Üzerine Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Programı.
- Karatay, H. (2017). Yazım Öğretimi ve Yöntemleri, International Journal Of Language Academy, 5, 329-347
- Katranç, M. ve Gülhan, M. (2016). Oyunun Dil Gelişimine Etkisi. Sinan Ayan (Ed.), Oyunla Renklendir Hayatı (35-64). Ankara: Vize Yayıncılık
- Kaymak Özmen, S. ve Demir Ö. (2012). İlköğretim Öğrencilerinin Dikkat Toplama Sürecine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi, Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21 (1), 135-154.
- Kırbaş, B. (2010). Yeni Türkçe Ders Programına Göre İlköğretim Yedinci Sınıf Öğrencilerinin Yaratıcı Yazma Çalışmalarının Yazım noktalama ve Planlama Açısından Değerlendirilmesi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Kula, S., Budak, Y. ve Taşdemir, M. (2015). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Noktalama Kurallarının Öğrenme Düzeyi. Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi, 6 (6), 15-24.
- Kula, S. ve Tekkol, İ. (2019). Investigation of Narrative Texts Used by Fourth Grade Primary School Students. Eurasian Journal of Educational Research 81, 165-188
- Mataracı, E. (1998). İlköğretim Okullarında I. Kademe 5. Sınıf Öğrencilerinin İmla ve Noktalama İşaretleriyle İlgili Bilgi ve Beceri Düzeyleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Mete, M. (2001). İlköğretim Okulları 4-8.Sınıflarda Noktalama İşaretlerinin Kullanımında Bilgi Beceri Oranlarını Tespiti. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). Qualitative data analysis: An expanded sourcebook (2nd ed.). Sage Publications, Inc.
- Özbay, M. (1995). Ankara Merkez Ortaokullarındaki Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Becerileri Üzerine Bir Araştırma. Doktora tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Sever, E. ve Memiş, A. (2013). Süreç Temelli Yazma Modellerinin İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Yazım-Noktalama Becerisine ve Yazma Eğilimine Etkisi. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(9).
- Şentürk, N. (2009). Planlı Yazma ve Değerlendirme Modelinin 8.Sınıf Öğrencilerinin Bilgilendirici Metin Yazma Becerilerini Geliştirmeye Etkisi. *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Tartar, E. (2013). Dikte (söyleneni yazma) çalışmalarının yazı becerilerinin gelişimine etkisi, *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur
- TDK (2019). *Yazım Kuralları ve Noktalama İşaretleri*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- Topçuoğlu, F. (2010). Öğretmen Adaylarının Noktalama İşaretlerini Kullanabilirlik Düzeyleri, III. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu Bildirileri, 16-18 Aralık 2010, İzmir.
- Ünsal, S., Uçak, M. M., Sarıgül, A. R. ve Cengiz D. U. (2017). Zihinsel Engelli 3-7 Yaş Arasındaki Çocuklarda Sesletim (Artikülasyon) Bozukluklarının Değerlendirilmesi, *Güncel Pediatri*, 15 (3), 26-34
- Yavuzer, H. (2012). Akademik Personelin Yabancı Dil Sınavlarına Bakışı, *Nevşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1, 136-158
- Yeşil, E. (2003). Erzurum'daki Yatılı İlköğretim Bölge Okullarıyla İlköğretim Okulları 6. Sınıf Öğrencilerinin Yazım Hataları, *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, M. (2013). Yazma Güçlüğü Olan Bir İlkokul 2.Sınıf Öğrencisinin El Yazısı Okunaklığının Geliştirilmesi: Eylem Araştırması, *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (4), 282-310.
- Yıldız, Z. (2002). Değişik Öğretim Kademelerindeki Öğrencilerin Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulama Düzeyleri. *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.